

Sudet Ihmisten Vaatteissa

Mokoma

Käteni vapisevat hiljaa
hautaan niihin kasvoni
pellolla vierasta on viljaa
ei kelpaa leivän juureksi
se maahan poljetaan
koitan nostaa tähkäpäätä
sillä juurtua en voi
en enää odottaa voi täältä
mitään parempaa vaan pois
on pakko lähteä

Kuinka kauan vielä täytyy
kuinka kauan vielä täytyy taivaltaa
ennen kuin päivät täällä täyttyy
ei liene toisistamme toista tukemaan

Metsän varjo täyttää pellon
kuu kutsuu leikkiin petoja
he ovat teroittaneet seipäät
ne käyvät suden hampaista
eivät säästä minua

Kuinka kauan vielä täytyy
kuinka kauan vielä täytyy taivaltaa
ennen kuin päivät täällä täyttyy
ei liene toisistamme toista tukemaan

ei ole mitään aikaa, ei ole mitään paikkaa
ei ole mitään tilaa missä rakentaa
susi ihmisessä on herättyään loputon
eikä ihmistä voi koskaan rakastaa
ei susi ihmistä voi koskaan rakastaa